

TŁUMACZENIE

UMOWA

między Unią Europejską a Republiką Seszeli w sprawie statusu sił dowodzonych przez Unię Europejską w Republice Seszeli w ramach operacji wojskowej UE Atalanta

UNIA EUROPEJSKA (UE),

z jednej strony, oraz

REPUBLIKA SESZELI, zwana dalej „państwem przyjmującym”,

z drugiej strony,

razem zwane dalej „stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC:

- rezolucje Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) 1814 (2008), 1838 (2008), 1846 (2008) oraz 1851 (2008),
- pisma Republiki Seszeli z dnia 2 kwietnia 2009 r. i z dnia 21 sierpnia 2009 r., w których zwraca się z prośbą o obecność jednostek sił morskich UE na swoim terytorium,
- wspólne działanie Rady Unii Europejskiej 2008/851/WPZiB z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii,
- fakt, że umowa ta nie będzie miała wpływu na prawa ani obowiązki stron wynikające z umów międzynarodowych ani innych instrumentów ustanawiających międzynarodowe sądy i trybunały, w tym ze Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Zakres stosowania i definicje**

1. Niniejszą umowę stosuje się do sił dowodzonych przez Unię Europejską oraz do ich personelu.

2. Niniejsza umowa ma zastosowanie wyłącznie na terytorium państwa przyjmującego, w tym na jego wodach i w przestrzeni powietrznej.

3. Na użytek niniejszej umowy:

a) „siły dowodzone przez Unię Europejską (EUNAVFOR)” oznaczają dowództwo wojskowe UE oraz kontyngenty narodowe biorące udział w operacji UE „Atalanta”, ich okręty, statki powietrzne, wyposażenie oraz środki transportu;

b) „operacja” oznacza przygotowanie, ustanowienie, wykonanie i wspieranie misji wojskowej w ramach mandatu wynikającego z rezolucji RB ONZ 1814 (2008), 1838 (2008), 1846 (2008), 1851 (2008) oraz wszelkich kolejnych właściwych rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza oraz pism z zaproszeniami od Republiki Seszeli z dnia 2 kwietnia 2009 r. i z dnia 21 sierpnia 2009 r.;

c) „dowódca operacji” oznacza dowódcę operacji;

d) „dowódca sił UE” oznacza dowódcę w teatrze działań;

e) „dowództwo wojskowe UE” oznacza dowództwo wojskowe oraz jego oddziały – w tym oddziały ochrony statków, podlegające dowódcom wojskowym UE sprawującym dowództwo lub kontrolę nad operacją;

f) „kontyngenty narodowe” oznaczają jednostki, okręty, statki powietrzne i oddziały – w tym oddziały ochrony statków zaokrętowane na pokładzie statków handlowych – należące do państw członkowskich Unii Europejskiej oraz do państw trzecich biorących udział w operacji;

g) „personel EUNAVFOR-u” oznacza personel cywilny i wojskowy przydzielony EUNAVFOR-owi, jak również personel rozmieszczony w celu przygotowania operacji, personel towarzyszący osobom zatrzymanym przez EUNAVFOR oraz personel pełniący misję z ramienia państwa wysyłającego lub instytucji UE w ramach operacji, który, o ile niniejsza umowa nie stanowi inaczej, znajduje się na terytorium państwa przyjmującego, z wyjątkiem personelu miejscowego oraz personelu zatrudnionego przez międzynarodowych dostawców sprzętu i usług;

h) „personel miejscowy” oznacza personel posiadający obywatelstwo państwa przyjmującego lub mający w nim stałe miejsce pobytu;

- i) „obiekty” oznaczają wszelkie pomieszczenia, mieszkania oraz tereny niezbędne EUNAVFOR-owi i personelowi EUNAVFOR-u;
- j) „państwo wysyłające” oznacza państwo włączające swój kontyngent narodowy do EUNAVFOR-u, w tym każde z państw członkowskich Unii Europejskiej i państw trzecich uczestniczących w operacji;
- k) „wody” oznaczają wody wewnętrzne, wody archipelagu i morze terytorialne państwa przyjmującego oraz przestrzeń powietrzną ponad tymi wodami;
- l) „korespondencja służbowa” oznacza wszelką korespondencję związaną z operacją i jej funkcjami.

Artykuł 2

Postanowienia ogólne

1. EUNAVFOR i jego personel przestrzegają przepisów ustawowych i wykonawczych państwa przyjmującego i powstrzymują się od wszelkich działań lub działalności niezgodnych z celami operacji.
2. EUNAVFOR regularnie informuje rząd państwa przyjmującego o liczbie swego personelu przebywającego na terytorium państwa przyjmującego, jak również podaje dane identyfikacyjne okrętów, statków powietrznych i jednostek działających na wodach państw przyjmującego i zawijających do portów tego państwa.

Artykuł 3

Identyfikacja

1. Członkowie personelu EUNAVFOR-u obecni na terytorium lądowym państwa przyjmującego muszą zawsze mieć przy sobie paszport lub wojskowy dowód tożsamości.
2. Pojazdy, statki powietrzne, okręty i inne środki transportu EUNAVFOR-u posiadają wyraźne oznaczenia identyfikacyjne lub tablice rejestracyjne sił EUNAVFOR-u, o których z wyprzedzeniem powiadamiane są właściwe organy państwa przyjmującego.
3. EUNAVFOR ma prawo umieszczać flagę Unii Europejskiej oraz oznaczenia, takie jak insygnia wojskowe, tytuły i symbole oficjalne, na swych obiektach, pojazdach i innych środkach transportu. Mundury personelu EUNAVFOR-u oznakowane są widocznym emblematem EUNAVFOR-u. Flagi narodowe lub oznaczenia poszczególnych kontyngentów narodowych biorących udział w operacji mogą być umieszczane na obiektach sił EUNAVFOR-u, na ich pojazdach i innych środkach transportu oraz na mundurach, zgodnie z decyzją dowódcy sił UE.

Artykuł 4

Przekraczanie granic i poruszanie się w obrębie terytorium państwa przyjmującego

1. Personel EUNAVFOR-u – z wyłączeniem załóg okrętów i statków powietrznych EUNAVFOR-u – ma wstęp na teryto-

rium lądowe państwa przyjmującego wyłącznie po przedstawieniu dokumentów przewidzianych w art. 3 ust. 1. Personel EUNAVFOR-u nie podlega przepisom paszportowym ani wizowym, kontroli imigracyjnej ani celnej podczas wjazdu na terytorium państwa przyjmującego, opuszczania tego terytorium lub pobytu na nim.

2. Personel EUNAVFOR-u nie podlega przepisom państwa przyjmującego w zakresie rejestracji i kontroli cudzoziemców, jednak nie nabywa on żadnych praw do stałego pobytu lub zamieszkania na terytorium państwa przyjmującego.

3. Przy wjeździe do portu lotniczego lub morskiego państwa przyjmującego, EUNAVFOR przestrzega przepisów ustawowych i wykonawczych państwa przyjmującego w zakresie zdrowia publicznego i ochrony środowiska. W tym celu można zawrzeć uzgodnienie wykonawcze, o którym mowa w art. 18.

4. Po wkroczeniu EUNAVFOR-u na terytorium państwa przyjmującego państwo to otrzymuje w celach informacyjnych ogólny wykaz zasobów EUNAVFOR-u. Zasoby te posiadają oznaczenia identyfikacyjne EUNAVFOR-u. EUNAVFOR nie podlega obowiązkowi przedkładania wykazów ani innych dokumentów celnych dotyczących zasobów i środków transportu EUNAVFOR-u służących wsparciu operacji, gdy zasoby lub środki transportu są przywożone na terytorium państwa przyjmującego, przewożone przez nie lub z niego wywożone; nie podlegają one również żadnym kontrolom.

5. Personel EUNAVFOR-u – z poszanowaniem przepisów ustawowych i wykonawczych państwa przyjmującego – może kierować pojazdami silnikowymi, pilotować okręty i statki powietrzne na terytorium państwa przyjmującego pod warunkiem posiadania odpowiednio ważnych krajowych, międzynarodowych lub wojskowych praw jazdy, uprawnień kapitańskich lub licencji pilota.

6. Do celów operacji państwo przyjmujące przyznaje EUNAVFOR-owi i personelowi EUNAVFOR-u swobodę poruszania się i podróżowania na swoim terytorium, w tym także w obrębie swoich wód i przestrzeni powietrznej. Swoboda poruszania się w obrębie wód państwa przyjmującego obejmuje postój i kotwiczenie niezależnie od okoliczności.

7. Do celów operacji EUNAVFOR może realizować – na terytorium państwa przyjmującego, w tym na jego morzu terytorialnym i w przestrzeni powietrznej – start, lądowanie lub przyjmowanie na pokład każdego statku powietrznego lub urządzenia wojskowego, z zastrzeżeniem uzyskania upoważnienia organu państwa przyjmującego, odpowiedzialnego za bezpieczeństwo lotów.

8. Do celów operacji okręty podwodne EUNAVFOR-u nie mają obowiązku poruszania się po powierzchni wód ani uwidaczniania swojej flagi na morzu terytorialnym państwa przyjmującego.

Do celów operacji, EUNAVFOR oraz wszelkie wycarterowane przez niego środki transportu mogą korzystać z dróg publicznych, mostów, promów, portów lotniczych i morskich bez uiszczania ceł, opłat, opłat drogowych, podatków i podobnych należności. EUNAVFOR nie jest zwolniony z uzasadnionych opłat za usługi zamówione i wykonane na takich samych warunkach, jakie obowiązują w tym zakresie siły zbrojne państwa przyjmującego.

Artykuł 5

Przywileje i immunitety przyznane EUNAVFOR-owi przez państwo przyjmujące

1. Obiekty EUNAVFOR-u oraz jego okręty i statki powietrzne są nietykalne. Funkcjonariusze państwa przyjmującego nie mogą na nich przebywać bez zgody dowódcy sił UE.
2. Obiekty EUNAVFOR-u, ich wyposażenie i inne przedmioty, które się w nich znajdują, oraz środki transportu EUNAVFOR-u nie podlegają rewizji, rekwizycji, zajęciu ani egzekucji.
3. EUNAVFOR, jego mienie i zasoby objęte są immunitetem jurysdykcyjnym, niezależnie od tego, gdzie i w czym posiadaniu się znajdują.
4. Archiwa i dokumenty EUNAVFOR-u są nietykalne zawsze i niezależnie od tego, gdzie się znajdują.
5. Korespondencja służbowa EUNAVFOR-u jest nietykalna.
6. W odniesieniu do zakupywanych i przywożonych towarów, świadczonych usług oraz obiektów wykorzystywanych przez EUNAVFOR do celów operacji, siły EUNAVFOR-u oraz ich dostawcy lub kontrahenci zwolnieni są z wszelkich opłat krajowych, regionalnych i lokalnych, podatków i należności o podobnym charakterze. EUNAVFOR nie podlega zwolnieniu z opłat, podatków ani należności stanowiących zapłatę za zamówione i wykonane usługi.
7. Państwo przyjmujące zezwala na przywóz i wywóz artykułów przeznaczonych dla operacji i zwalnia je z wszelkich ceł, opłat, opłat drogowych, podatków i podobnych należności innych niż należności za przechowywanie, przewóz i inne zamówione i wykonane usługi.

Artykuł 6

Przywileje i immunitety przyznane personelowi EUNAVFOR-u przez państwo przyjmujące

1. Personel EUNAVFOR-u nie podlega aresztowaniu ani zatrzymaniu w żadnej formie.
2. Dokumenty, korespondencja i mienie personelu EUNAVFOR-u są nietykalne, z wyjątkiem przypadku przedsięwzięcia środków egzekucyjnych dozwolonych na mocy ust. 6.
3. Personel EUNAVFOR-u korzysta z immunitetu od jurysdykcji karnej państwa przyjmującego niezależnie od okoliczności.

Państwo wysyłające lub dana instytucja UE, w zależności od przypadku, mogą uchylić immunitet od jurysdykcji karnej, z którego korzysta personel EUNAVFOR-u. Uchylenie takie powinno zawsze być w formie pisemnej.

4. Personel EUNAVFOR-u korzysta z immunitetu od jurysdykcji cywilnej i administracyjnej państwa przyjmującego w odniesieniu do wypowiedzi pisemnej, ustnej i wszystkich działań podejmowanych przez niego podczas pełnienia obowiązków służbowych. Dowódca sił UE oraz właściwy organ państwa wysyłającego lub instytucja UE są niezwłocznie informowani o każdym przypadku wytoczenia przed sądem państwa przyjmującego powództwa przeciwko personelowi EUNAVFOR-u. Przed wszczęciem postępowania sądowego dowódca sił UE oraz właściwy organ państwa wysyłającego lub instytucja UE przedkłada sądowi dokument stwierdzający, czy czyn będący przedmiotem postępowania został popełniony przez personel EUNAVFOR-u podczas pełnienia obowiązków służbowych.

Jeżeli czyn ten został popełniony przez personel EUNAVFOR-u podczas pełnienia obowiązków służbowych, nie wszczyna się postępowania i stosuje się przepisy art. 15. Jeżeli czyn ten nie został popełniony podczas pełnienia obowiązków służbowych, można wszcząć postępowanie. Poświadczenie dowódcy sił UE oraz właściwego organu państwa wysyłającego lub instytucji UE jest wiążące dla jurysdykcji państwa przyjmującego i państwo to nie może go zakwestionować.

Wszczęcie postępowania przez personel EUNAVFOR-u uniemożliwia mu powoływanie się na immunitet jurysdykcyjny w stosunku do powództw wzajemnych powiązanych bezpośrednio z powództwem głównym.

5. Personel EUNAVFOR-u nie może być zmuszany do składania zeznań w charakterze świadka. EUNAVFOR i państwa wysyłające podejmują jednak starania, aby przedstawić zeznania świadków lub pisemne oświadczenia personelu EUNAVFOR-u, biorącego udział w jakimkolwiek incydencie w związku z przekazywaniem osób w ramach umowy między Unią Europejską a państwem przyjmującym na temat warunków przekazywania przez EUNAVFOR państwu przyjmującemu osób podejrzewanych o piractwo lub rozbój oraz ich zasobów.

6. W stosunku do członka personelu EUNAVFOR-u nie można stosować żadnych środków egzekucyjnych z wyjątkiem przypadków, w których wszczęto przeciwko niemu postępowanie cywilne niepowiązane z wykonywaniem obowiązków służbowych. Mienie członka personelu EUNAVFOR-u nie podlega zajęciu w celu wykonania wyroku, postanowienia lub nakazu sądowego, jeżeli dowódca sił UE poświadczy, że jest ono niezbędne do wykonywania przez tego członka personelu EUNAVFOR-u obowiązków służbowych. W postępowaniu cywilnym personel EUNAVFOR-u nie podlega ograniczeniu wolności osobistej ani innym środkom przymusu.

7. Immunitet personelu EUNAVFOR-u od jurysdykcji państwa przyjmującego nie uchyla w stosunku do niego jurysdykcji odpowiednich państw wysyłających.

8. W zakresie usług świadczonych na rzecz EUNAVFOR-u personel EUNAVFOR-u nie podlega przepisom o ubezpieczeniach społecznych, które mogą obowiązywać w państwie przyjmującym.

9. Personel EUNAVFOR-u zwolniony jest z wszelkich form opodatkowania dochodów i wynagrodzenia, wypłacanych mu przez EUNAVFOR lub państwa wysyłające, a także wszelkich innych dochodów pochodzących spoza państwa przyjmującego.

Państwo przyjmujące, w zgodzie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi, które może wydać, zezwala na przywóz przedmiotów przeznaczonych do osobistego użytku personelu EUNAVFOR-u i zwalnia te przedmioty z wszelkich opłat celnych, podatków i związanych z tym należności, z wyjątkiem opłat za przechowywanie, przewóz i podobne usługi.

Osobisty bagaż personelu EUNAVFOR-u jest zwolniony z rewizji, chyba że istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że zawiera on przedmioty, które nie są przeznaczone do osobistego użytku personelu EUNAVFOR-u, lub przedmioty, których przywóz lub wywóz jest zabroniony przez prawodawstwo państwa przyjmującego lub podlega przepisom tego państwa w zakresie kwarantanny. W takich wypadkach rewizję przeprowadza się jedynie w obecności członka personelu EUNAVFOR-u lub upoważnionego przedstawiciela EUNAVFOR-u.

Artykuł 7

Personel miejscowy

Personel miejscowy korzysta z przywilejów i immunitetów tylko w zakresie przyznanym mu przez państwo przyjmujące. Państwo przyjmujące sprawuje jednak jurysdykcję nad tym personelem w taki sposób, aby nadmiernie nie zakłócać wypełniania przez niego funkcji związanych z operacją.

Artykuł 8

Jurysdykcja karna

Właściwe organy danego państwa wysyłającego mają prawo w pełni sprawować na terytorium państwa przyjmującego jurysdykcję karną oraz władzę dyscyplinarną przyznaną im przez prawodawstwo tego państwa wysyłającego w stosunku do każdego członka personelu EUNAVFOR-u podlegającego temu prawodawstwu. W każdym możliwym przypadku państwo przyjmujące stara się ułatwiać sprawowanie jurysdykcji przez właściwe organy państwa wysyłającego.

Artykuł 9

Mundury i broń

1. Noszenie mundurów podlega zasadom przyjętym przez dowódcę sił UE.

2. Na morzu personel wojskowy EUNAVFOR-u, jak również personel policyjny towarzyszący osobom zatrzymanym przez

EUNAVFOR, może nosić broń i amunicję, pod warunkiem że jest do tego upoważniony wydanymi mu rozkazami; jest to ściśle ograniczone potrzebami operacyjnymi.

3. Na terytorium lądowym Seszeli personel EUNAVFOR-u może – pod warunkiem że jest do tego upoważniony wydanymi mu rozkazami – nosić broń na terenie swoich jednostek lub gdy przemieszcza się między takimi jednostkami lub okrętami i statkami powietrznymi oraz gdy eskortuje osoby zatrzymane podejrzewane o piractwo. W każdym innym przypadku broń można nosić wyłącznie po uzyskaniu uprzedniego upoważnienia zgodnie z ustawą dotyczącą broni i amunicji na Seszelach.

Artykuł 10

Wsparcie państwa przyjmującego i zawieranie umów

1. Państwo przyjmujące zgadza się na udzielenie siłom EUNAVFOR-u, na ich prośbę, pomocy w znalezieniu odpowiednich obiektów.

2. Państwo przyjmujące udostępnia, w miarę dostępnych mu środków i możliwości, bez pobierania jakichkolwiek opłat, obiekty, których jest właścicielem, w zakresie potrzebnym do prowadzenia przez EUNAVFOR działań administracyjnych i operacyjnych; nie dotyczy to opłat za użytkowanie i paliwo.

3. W miarę dostępnych mu środków i możliwości państwo przyjmujące udziela pomocy w przygotowaniu, ustanowieniu, wykonaniu i wsparciu operacji. Pomoc i wsparcie operacji przez państwo przyjmujące udzielane są na takich samych warunkach jakie obowiązują w tym zakresie siły zbrojne państwa przyjmującego.

4. Prawo właściwe dla umów zawieranych przez EUNAVFOR w państwie przyjmującym jest określone w tych umowach.

5. Umowa może przewidywać, że do sporów wynikających z jej realizacji zastosowanie ma procedura rozstrzygnięcia sporów, o której mowa w art. 15 ust. 3 i 4.

6. Państwo przyjmujące ułatwia wykonywanie umów zawartych przez EUNAVFOR z podmiotami gospodarczymi do celów operacji.

Artykuł 11

Zmiany w obiektach

1. Siły EUNAVFOR-u upoważnione są do budowy lub przebudowy obiektów i wprowadzania w nich innych zmian w zależności od potrzeb operacji z poszanowaniem przepisów ustawowych i wykonawczych państwa przyjmującego.

2. Państwo przyjmujące nie żąda od EUNAVFOR-u żadnego odszkodowania za wspomnianą budowę, przebudowę lub zmiany.

Artykuł 12

Śmierć członków personelu EUNAVFOR-u

1. Dowódca sił UE ma prawo objąć nadzór nad odesłaniem zwłok zmarłych członków personelu EUNAVFOR-u oraz ich mienia osobistego do państwa pochodzenia i podjąć w tym celu stosowne kroki.

2. Nie przeprowadza się sekcji zwłok zmarłych członków personelu EUNAVFOR-u bez zgody państwa, którego obywatelem była zmarła osoba, oraz obecności przedstawiciela EUNAVFOR-u lub przedstawiciela danego państwa, którego obywatelem była zmarła osoba.

3. Państwo przyjmujące oraz EUNAVFOR współpracują w jak najszerszym zakresie w celu szybkiego odesłania zwłok zmarłego członka personelu EUNAVFOR-u do państwa pochodzenia.

Artykuł 13

Bezpieczeństwo EUNAVFOR-u i żandarmeria wojskowa

1. Państwo przyjmujące podejmuje wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia ochrony i bezpieczeństwa EUNAVFOR-u i jego personelu.

2. Dowódca sił UE może ustanowić jednostkę żandarmerii wojskowej w celu utrzymania porządku w obiektach EUNAVFOR-u.

3. Żandarmeria wojskowa może także w porozumieniu i we współpracy z żandarmerią wojskową lub policją państwa przyjmującego podejmować działania poza tymi obiektami w celu zapewnienia porządku i dyscypliny wśród personelu EUNAVFOR-u.

4. Personel EUNAVFOR-u przejeżdżający przez terytorium państwa przyjmującego, aby towarzyszyć osobom zatrzymanym przez EUNAVFOR, może stosować niezbędne środki przymusu przeciw tym osobom.

Artykuł 14

Łączność

1. EUNAVFOR może instalować i obsługiwać nadawcze i odbiorcze stacje radiowe, jak również systemy satelitarne. EUNAVFOR współpracuje z właściwymi organami państwa przyjmującego w celu uniknięcia konfliktu w korzystaniu z właściwych częstotliwości. Państwo przyjmujące nieodpłatnie udostępnia spektrum częstotliwości zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi państwa przyjmującego.

2. EUNAVFOR korzysta z prawa do nieograniczonej łączności radiowej (włącznie z satelitarnymi, ruchomymi i przenośnymi aparatami radiowymi), telefonicznej, telegraficznej, faksowej i za pomocą innych środków, jak również z prawa do instalowania urządzeń niezbędnych do utrzymania takiej komunikacji w obiektach EUNAVFOR-u i między

nimi, w tym instalowania kabli i linii naziemnych na potrzeby operacji.

3. W obrębie swoich obiektów EUNAVFOR może podjąć działania niezbędne do przekazywania poczty adresowanej do EUNAVFOR-u lub jego personelu i przez nich nadawanej.

Artykuł 15

Roszczenia odszkodowawcze z tytułu śmierci, uszkodzenia ciała, szkód i strat

1. EUNAVFOR i personel EUNAVFOR-u nie ponoszą odpowiedzialności z tytułu szkód lub strat dotyczących mienia cywilnego lub rządowego, spowodowanych przez działania podejmowane przez EUNAVFOR w trakcie wykonywania obowiązków służbowych lub powstałych w wyniku działalności związanej z zakłóceniami porządku publicznego lub ochroną EUNAVFOR.

2. W celu osiągnięcia ugody roszczenia odszkodowawcze z tytułu szkód lub strat dotyczących mienia cywilnego lub rządowego nie objęte postanowieniami ust. 1 oraz roszczenia odszkodowawcze z tytułu śmierci lub uszkodzenia ciała osób oraz z tytułu szkód lub strat dotyczących mienia EUNAVFOR-u przekazywane są EUNAVFOR-owi za pośrednictwem właściwych organów państwa przyjmującego – w przypadku roszczeń odszkodowawczych wniesionych przez osoby prawne lub fizyczne z państwa przyjmującego – lub kierowane do właściwych organów państwa przyjmującego w przypadku roszczeń odszkodowawczych wniesionych przez EUNAVFOR.

3. W przypadku gdy osiągnięcie ugody jest niemożliwe, roszczenie odszkodowawcze przedkłada się komisji ds. roszczeń składającej się z jednakowej liczby przedstawicieli EUNAVFOR-u i przedstawicieli państwa przyjmującego. Ugodę osiąga się na zasadzie wspólnego porozumienia.

4. W przypadku gdy niemożliwe jest osiągnięcie ugody w ramach komisji ds. roszczeń, spór:

a) w przypadku roszczeń w wysokości 40 000 EUR lub poniżej tej kwoty rozstrzygany jest na drodze dyplomatycznej pomiędzy państwem przyjmującym a przedstawicielami UE;

b) w przypadku roszczeń powyżej kwoty, o której mowa w lit. a), wnoszony jest przed trybunał rozjemczy, którego decyzje są wiążące.

5. Trybunał rozjemczy składa się z trzech sędziów polubownych, z których jeden jest wyznaczany przez państwo przyjmujące, drugi przez EUNAVFOR, a trzeci wyznaczany jest wspólnie przez państwo przyjmujące i EUNAVFOR. Jeżeli jedna ze stron nie wyznaczy sędziego polubownego w terminie dwóch miesięcy lub w przypadku braku zgody pomiędzy państwem przyjmującym a EUNAVFOR-em co do wyznaczenia trzeciego sędziego, sędzia ten jest wyznaczany przez przewodniczącego Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Dowódca operacji/sił UE oraz organy administracyjne państwa przyjmującego zawierają porozumienie administracyjne w celu określenia zakresu uprawnień komisji ds. roszczeń oraz trybunału rozjemczego, procedur obowiązujących w tych organach oraz zasad wnoszenia roszczeń odszkodowawczych.

Artykuł 16

Współpraca i spory

1. Wszelkie kwestie zaistniałe w związku ze stosowaniem niniejszej umowy rozpatrywane są wspólnie przez przedstawicieli EUNAVFOR-u oraz właściwe organy państwa przyjmującego.

2. W przypadku braku wcześniejszego rozstrzygnięcia, spory dotyczące wykładni lub stosowania niniejszej umowy rozstrzygane są wyłącznie na drodze dyplomatycznej przez przedstawicieli UE i przedstawicieli państwa przyjmującego.

Artykuł 17

Inne postanowienia

1. W każdym przypadku gdy niniejsza umowa odnosi się do przywilejów, immunitetów i praw EUNAVFOR-u oraz jego personelu, rząd państwa przyjmującego odpowiada za ich wprowadzenie w życie i ich poszanowanie przez właściwe organy lokalne państwa przyjmującego.

2. Żadne z postanowień niniejszej umowy nie ma na celu ustanowienia odstępstwa ani nie może być interpretowane jako ustanawiające odstępstwo od praw, które mogą przysługiwać na mocy innych umów państwu członkowskiemu UE lub jakiegokolwiek innemu państwu wnoszącemu wkład w EUNAVFOR.

Artykuł 18

Uzgodnienia wykonawcze

Do celów niniejszej umowy kwestie operacyjne, administracyjne i techniczne mogą być przedmiotem osobnych uzgodnień pomiędzy dowódcą operacji/sił UE oraz organami administracyjnymi państwa przyjmującego.

Artykuł 19

Wejście w życie i wygaśnięcie

1. Niniejsza umowa wchodzi w życie z dniem jej podpisania i pozostaje w mocy do dnia wyjazdu ostatniego oddziału EUNAVFOR-u oraz ostatniego członka personelu EUNAVFOR-u, zgodnie z informacją dostarczoną przez EUNAVFOR. Każda ze stron może rozwiązać niniejszą umowę w dowolnym wcześniejszym terminie po złożeniu pisemnego wypowiedzenia z sześciomiesięcznym wyprzedzeniem.

2. Niezależnie od ust. 1, postanowienia art. 4 ust. 8, art. 5 ust. 1–3, art. 5 ust. 6, art. 5 ust. 7, art. 6 ust. 1, art. 6 ust. 3, art. 6 ust. 4, art. 6 ust. 6, art. 6 ust. 8–10, art. 10 ust. 2, art. 11, art. 13 ust. 1, art. 13 ust. 2 i art. 15 uznaje się za stosowane od dnia rozmieszczenia pierwszego członka personelu EUNAVFOR-u, jeżeli data ta była wcześniejsza niż data wejścia w życie niniejszej umowy.

3. Niniejsza umowa może być zmieniona poprzez pisemne porozumienie stron.

4. Wygaśnięcie niniejszej umowy nie wpływa na jakiegokolwiek prawa ani obowiązki wynikające z wykonania niniejszej umowy przed takim wygaśnięciem.

Sporządzono w Victorii, Seszele, w dwóch egzemplarzach, w języku angielskim, dnia 10 listopada 2009 r.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Republiki Seszeli